

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Помірно

В кін - ці греб - лі шум - лять вер - би, що я на - са - ди - ла.

Не - ма то - го ко - за - чень - ка, що йо - го лю - би - ла.

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила.

Нема того козаченька,
Що його любила.

Двічі

Росла, росла, дівчинонька,
Та й на порі стала.

Ждала, ждала козаченька,
Та й плакати стала:

Двічі

Нема мого миленького,
Поїхав за Десну,
Сказав: «Рости, дівчинонько
На другу весну».

Двічі

— Ой не плачте, карі очі,
Така ваша доля.
Полюбила козаченька
При місяці стоя.

Двічі

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі квіточки...
Нема мого миленького,
Плачуть карі очки.

Двічі